

УДК 339.9:004
JEL: F02; F63; O33; R11
DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-10-74-84>

РЕГІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ У ГЛОБАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ

©2025 ШЕВЦОВА А. В.

УДК 339.9:004
JEL: F02; F63; O33; R11

Шевцова А. В. Регіональні особливості цифрової трансформації у глобальній економіці

Стаття присвячена дослідженню регіональних особливостей цифровізації в умовах глобальної економіки. Актуальність теми зумовлена фундаментальною роллю цифрової трансформації в сучасному економічному розвитку та значною просторовою нерівномірністю цього процесу в різних макрорегіонах світу. Метою дослідження є визначення особливостей розвитку процесу цифровізації в основних макрорегіонах світу й узагальнення ключових детермінант, що визначають регіональні траєкторії цифрової трансформації економіки. Проведений аналіз виявив наявність диференційованих регіональних моделей цифровізації. Європейська модель характеризується інституційною координацією, соціальною інклюзивністю та екологічною стійкістю, проте відстає в впровадженні передових мережевих технологій. Азійсько-Тихоокеанська модель демонструє найвищі темпи зростання та технологічне лідерство окремих економік при значній внутрішній диференціації. Північноамериканська модель зберігає лідерство за обсягами інвестицій і фокусується на кібербезпеці. Латинамериканська та африканська моделі стикаються з викликами цифрового розриву та обмеженою інституційною спроможністю. Дослідження підтвердило наявність як універсальних пріоритетів (розвиток цифрових компетенцій, впровадження локалізованого штучного інтелекту), так і регіонально-специфічних акцентів: розвинені економіки зосереджуються на кібербезпеці та технологічному суверенітеті, тоді як економіки, що розвиваються, – на фінансовій інклюзії та розвитку інфраструктури. Встановлено, що напрями цифрової трансформації залежать від багатьох чинників – рівня економічного розвитку, технологічної готовності, демографічної ситуації, інституційного потенціалу та геополітичного становища. Зроблено висновок, що універсальний підхід до цифровізації є малоєфективним, а стратегії мають враховувати специфічні умови та потреби кожного макрорегіону. Ключовими факторами успішної цифрової трансформації визначено розвинену цифрову інфраструктуру, високий рівень людського капіталу, ефективні інституції, достатні інвестиції в дослідження та розробки, відкритість економіки та якісне цифрове урядування.

Ключові слова: цифрова трансформація, регіональні особливості цифровізації, глобальна економіка, цифровий розрив, електронне урядування.

Рис.: 3. **Бібл.:** 31.

Шевцова Аліна Валеріївна – аспірантка кафедри міжнародних економічних відносин імені Артура Голікова, Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (майдан Свободи, 4, Харків, 61022, Україна)

E-mail: shevtsova.alina@student.karazin.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4221-4512>

UDC 339.9:004
JEL: F02; F63; O33; R11

Shevtsova A. V. Regional Features of Digital Transformation in the Global Economy

The article examines the regional characteristics of digitalization in the context of the global economy. The relevance of the topic stems from the fundamental role of digital transformation in contemporary economic development and the significant spatial disparities of this process across different macro-regions of the world. The aim of the study is to identify the development features of the digitalization process in the main macro-regions of the world and to summarize the key determinants that shape regional trajectories of economic digital transformation. The analysis revealed the existence of differentiated regional models of digitalization. The European model is characterized by institutional coordination, social inclusiveness, and environmental sustainability, but lags in the implementation of advanced network technologies. The Asia-Pacific model shows the highest growth rates and technological leadership of individual economies, despite substantial internal differentiation. The North American model maintains leadership in investment volumes and focuses on cybersecurity. The Latin American and African models face challenges related to the digital divide and limited institutional capacity. The study confirmed the existence of both universal priorities (development of digital skills, implementation of localized artificial intelligence) and region-specific emphases: developed economies focus on cybersecurity and technological sovereignty, while developing economies focus on financial inclusion and infrastructure development. It is found that the directions of digital transformation depend on multiple factors – the level of economic development, technological readiness, demographic situation, institutional capacity, and geopolitical position. It has been concluded that a universal approach to digitalization is largely ineffective, and strategies should consider the specific conditions and needs of each macro-region. The key factors for successful digital transformation have been identified as a developed digital infrastructure, a high level of human capital, effective institutions, sufficient investment in research and development, an open economy, and high-quality digital governance.

Keywords: digital transformation, regional characteristics of digitalization, global economy, digital divide, e-governance.

Fig.: 3. **Bibl.:** 31.

Shevtsova Alina V. – Postgraduate Student of the Department of International Economic Relations named after Artur Golikov, V. N. Karazin Kharkiv National University (4 Svobody Square, Kharkiv, 61022, Ukraine)

E-mail: shevtsova.alina@student.karazin.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4221-4512>

Цифрова трансформація глобальної економіки становить один із визначальних трендів сучасного етапу суспільно-економічного розвитку, зумовлюючи фундаментальні зміни в структурі виробничих відносин, моделях бізнес-процесів та механізмах міжнародної економічної взаємодії. Проникнення цифрових технологій у всі сфери господарської діяльності трансформує традиційні галузі економіки, створює нові форми вартості та модифікує глобальні ланцюги доданої вартості.

Водночас процеси цифровізації характеризуються значною просторовою нерівномірністю, що проявляється в диференціації темпів впровадження цифрових технологій, рівня розвитку цифрової інфраструктури та ступеня готовності економічних систем до цифрової трансформації в різних регіонах світу. Така асиметрія зумовлена комплексом економічних, технологічних, інституційних і соціокультурних чинників, які формують унікальні регіональні траєкторії цифрового розвитку.

Особливої актуальності набуває дослідження регіональних особливостей цифровізації в контексті поглиблення глобального цифрового розриву, який загрожує посиленням економічної нерівності між розвиненими країнами та економіками, що розвиваються. Ідентифікація специфічних характеристик цифрової трансформації в різних макрорегіонах світу може дозволити виявити детермінанти успішності цифровізації та розробити науково обґрунтовані рекомендації щодо адаптації глобальних стратегій цифрового розвитку до регіональних умов.

Крім того, пандемія COVID-19 суттєво прискорила процеси цифровізації у глобальному масштабі, проте цей вплив виявився неоднорідним у просторовому вимірі, що актуалізує необхідність аналізу регіональних відповідей на виклики цифрової трансформації. Геополітичні трансформації, фрагментація глобальної торговельної системи та формування регіональних інноваційних екосистем додатково підвищують актуальність дослідження просторових аспектів цифровізації світової економіки.

Актуальність дослідження регіональних особливостей цифровізації додатково підтверджується присудженням Премії Шведського центрального банку з економічних наук пам'яті Альфреда Нобеля 2025 року Дж. Мокиру, Ф. Агіону та П. Ховітту «за пояснення економічного зростання, зумовленого інноваціями». Лауреати продемонстрували, що економічне зростання є результатом безперервних інновацій, які через механізм «креативного руйнування» витісняють застарілі технології та створюють нові можливості [1]. Цифрова трансформація репрезентує саме такий процес

креативного руйнування в глобальному масштабі, проте його інтенсивність та результати суттєво диференціюються між регіонами світу, що зумовлює необхідність аналізу регіональних траєкторій цифровізації.

Питання просторової нерівномірності цифрового розвитку досліджуються в роботах Я. ван Дейка [2], який проаналізував феномен цифрового розриву між розвиненими країнами та економіками, що розвиваються. Т. Харянті, Н. А. Рахмаваті та А. П. Субріаді [3] у своєму компаративному дослідженні виявили суттєві відмінності в стадіях цифрової трансформації між різними групами країн, підкресливши неможливість синхронного впровадження цифрових технологій у глобальному масштабі.

Регіональні особливості цифровізації європейської економіки детально висвітлені в працях низки дослідників [4–8]. Зокрема, дослідження впливу цифрової трансформації на економічну ефективність, конкурентоспроможність і сталий розвиток країн ЄС.

Вплив цифровізації на економічне зростання країн Азії розглянуто в роботі М. Кириченка та А. Галюка [9]. М. А. Міа, М. І. Хоссайн і С. Сангван [10] дослідили детермінанти цифровізації на прикладі країн Азії та Тихоокеанського регіону, ідентифікувавши ключові фактори, що впливають на темпи цифрової трансформації.

Цифрова трансформація в країнах Латинської Америки розглядається в дослідженнях Л. Джоя, С. Чаттерджі, Г. Абітія, А. Гремль, Дж. Крістіа та Р. Влайку [11; 12].

Різні аспекти цифрової трансформації в Північній Америці, включно з впливом на ланцюги постачання, державний сектор, ІТ-сектор, розглянуто в роботах: Г. Нвокоча, Д. Конрад, Г. Велеціанос, М. Хосін, М. Рахман та інших [13–15].

Поряд із дослідженнями окремих регіонів, у науковій літературі представлені комплексні міжрегіональні дослідження. Дж. Бакка-Акоста та ін. [16] проаналізували взаємозв'язок між цифровими технологіями та конкурентоспроможністю бізнесу в 17 латиноамериканських і 28 європейських країнах, підтвердивши позитивний вплив цифровізації на конкурентні позиції підприємств у обох регіонах.

К. В. Бхану Мурті, А. Калсі та Р. Шанкар [17] дослідили стан цифрової економіки в глобальному вимірі, проаналізувавши кореляцію та причинно-наслідковий зв'язок між економічним зростанням і показниками цифровізації в розвинених країнах, країнах, що розвиваються, та світовій економіці загалом протягом 15 років.

Г. Міовелла, М. Каракука та Й. Хаукап [18] провели порівняльний аналіз внеску цифровізації в економічне зростання країн Африки на південь від Сахари та економік Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), виявивши значні відмінності в механізмах впливу цифрових технологій на економічний розвиток у цих регіонах.

А. Хочинська, С. Рані та Й. Тора [19] здійснили порівняльний аналіз міжнародних індексів цифровізації в Європейському Союзі та Азійсько-Тихоокеанському регіоні, що дозволило виявити методологічні особливості вимірювання рівня цифрового розвитку в різних регіонах.

Попри значний обсяг наукових публікацій, присвячених окремим аспектам цифрової трансформації, у науковій літературі спостерігається дефіцит комплексних досліджень, які б систематично аналізували особливості цифровізації в різних макрорегіонах світу з урахуванням багатовимірності цього феномену. Більшість існуючих досліджень зосереджені або на окремих регіонах, або на специфічних аспектах цифровізації, що обмежує можливості для виявлення універсальних закономірностей і регіонально-специфічних факторів цифрової трансформації. Це зумовлює актуальність проведення даного дослідження.

Метою дослідження є визначення особливостей розвитку процесу цифровізації в основних макрорегіонах світу та узагальнення ключових детермінант, що визначають регіональні траєкторії цифрової трансформації економіки.

Цифрова трансформація глобальної економіки являє собою комплексний процес фундаментальної реструктуризації економічних систем, зумовлений проникненням інфор-

маційно-комунікаційних технологій у всі сфери господарської діяльності. Масштаби цього процесу є безпрецедентними: за оцінками аналітиків, обсяг глобального ринку цифрової трансформації у 2025 році становив 1,092 трлн дол. США, а прогнозований показник на 2033 рік сягає 4,783 трлн дол., що передбачає середньорічний темп зростання на рівні 12,7%. Збільшення ринку пояснюється такими факторами, як зростаюче впровадження хмарних обчислень, штучного інтелекту (ШІ) та Інтернету речей (IoT), зростаюча потреба в цифровізації в усіх галузях промисловості та урядові ініціативи, що підтримують цифрову трансформацію [20].

Проте ключовою характеристикою цього процесу є його просторова нерівномірність, що проявляється в значній диференціації темпів, моделей і результатів цифровізації в різних регіонах світу. Так, Північна Америка є домінуючим регіоном на ринку цифрової трансформації, за нею йдуть Європа та Азійсько-Тихоокеанський регіон (рис. 1).

Північна Америка зберігає позиції глобального лідера ринку цифрової трансформації, концентруючи найбільшу частку світових інвестицій у цифрові технології. Північноамериканська модель характеризується домінуванням приватного сектора як рушійної сили цифрової трансформації, високою концентрацією технологічних корпорацій світового рівня та ринковим підходом до регулювання цифрової економіки [21].

Специфікою цієї моделі є пріоритет комерційної доцільності та інноваційної конкурентоспроможності над соціальними аспектами цифровізації. Північноамериканські корпорації є глобальними лідерами в розробці та впровадженні

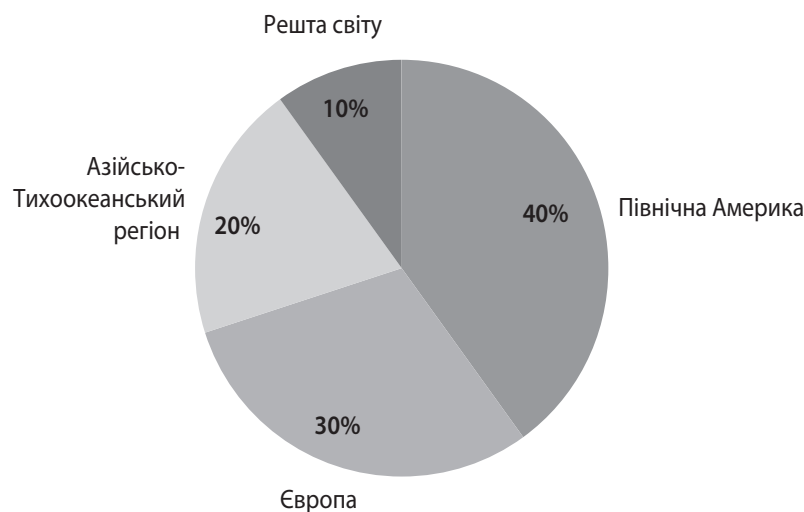

Рис. 1. Лідруючі регіони на ринку цифрової трансформації

Джерело: складено автором за [20].

передових цифрових технологій – хмарних обчислень, штучного інтелекту, великих даних, інтернету речей [22].

Водночас північноамериканська модель демонструє відносно нижчі темпи зростання порівняно з азійськими економіками, що відображає ефект насичення ринку та перехід до більш зрілих стадій цифрової трансформації. Це зумовлює стратегічну переорієнтацію на якісні аспекти цифровізації – підвищення ефективності використання цифрових технологій, забезпечення кібербезпеки, розвиток регуляторних механізмів для нових технологічних феноменів.

Європейський Союз репрезентує модель цифровізації, що характеризується високим рівнем інституційної координації, наднаціональним стратегічним плануванням і акцентом на соціальних аспектах цифрової трансформації. Європейська Комісія здійснює систематичний моніторинг цифрового прогресу держав-членів через Індекс цифровізації економіки та суспільства (Digital Economy and Society Index, DESI) з 2014 р. Починаючи з 2023 р., відповідно до Програми політики Цифрового десятиліття 2030, DESI інтегровано до звіту «Стан Цифрового десятиліття» та застосовується для моніторингу прогресу в досягненні цифрових цільових показників. Методологія DESI 2025 охоплює понад 30 індикаторів, включно зі всіма ключовими показниками ефективності Цифрового десятиліття, що забезпечує багатовимірну, деталізовану картину колективного річного прогресу ЄС у напрямку досягнення цілей 2030 року [23].

Європейська модель цифровізації ґрунтується на кількох фундаментальних принципах. *По-перше*, це комплексний підхід до розвитку цифрової інфраструктури, що включає масштабні інвестиції в розгортання широкосмугових мереж і забезпечення універсального доступу до високошвидкісного інтернету. *По-друге*, значна увага приділяється розвитку людського капіталу через систему формальної та неформальної освіти, спрямовану на підвищення цифрової грамотності населення всіх вікових категорій. *По-третє*, євроінтеграційна модель цифровізації наголошує на важливості регуляторної гармонізації, що забезпечується через єдину нормативно-правову базу [24].

Характерною особливістю європейської моделі є збалансований підхід до цифровізації приватного та публічного секторів. Цифрова трансформація державного управління розглядається як критичний елемент підвищення ефективності надання публічних послуг і зміцнення довіри громадян до інституцій. Водночас спостерігається значна внутрішньорегіональна диференціація: країни Пів-

денної та Східної Європи демонструють нижчі показники цифрового розвитку порівняно зі скандинавськими державами, що свідчить про наявність цифрового розриву навіть усередині інтеграційного об'єднання.

Азійсько-Тихоокеанський регіон позиціонується як найдинамічніший сегмент глобального ринку цифрової трансформації, демонструючи найвищі темпи зростання серед усіх макрорегіонів світу. Ця регіональна модель характеризується кількома специфічними рисами. *По-перше*, це технологічне лідерство окремих країн, зокрема Сінгапуру, який у 2024 р. очолив Світовий рейтинг цифрової конкурентоспроможності. Сінгапурська модель демонструє ефективність державно-приватного партнерства в цифровій трансформації, стратегічних інвестицій у дослідження та розробки в галузі передових технологій (штучний інтелект, блокчейн, квантові обчислення) та створення сприятливого регуляторного середовища для технологічних інновацій [25].

По-друге, значні масштаби внутрішньорегіональної диференціації, коли поряд із технологічно передовими країнами (Японія, Південна Корея, Сінгапур) функціонують економіки з нижчим рівнем цифрового розвитку та обмеженим доступом до цифрової інфраструктури. Це створює як виклики щодо забезпечення інклюзивної цифровізації, так і можливості для міжрегіонального трансферу технологій та досвіду.

По-третє, специфікою азійської моделі є домінування мобільних технологій як первинного каналу доступу до цифрових сервісів, що зумовлено як демографічними характеристиками регіону (велика чисельність молодого населення), так і особливостями розгортання цифрової інфраструктури (пріоритет мобільного зв'язку над стаціонарними мережами в багатьох країнах) [26].

Азійський банк розвитку систематично підкреслює критичну роль інвестицій у цифрову інфраструктуру, формування адекватної політики цифровізації та розвиток цифрових навичок населення як ключових детермінант успішної цифрової трансформації регіону [27].

Регіон Латинської Америки та Карибського басейну репрезентує модель цифровізації, що характеризується значними внутрішньорегіональними диспропорціями та структурними викликами інклюзивного цифрового розвитку. Регіон характеризується глибоким цифровим розривом, що проявляється як у міжнаціональному, так і у внутрішньонаціональному вимірах. За останніми наявними даними, 67,3% домогосподарств у регіоні мали доступ до інтернету – порівняно з 91,1% у країнах

ОЕСР. Цей середній показник приховує значну нерівність: лише 46,4% бідніших домогосподарств у країнах Латинської Америки та Карибського басейну мали стаціонарне підключення – порівняно з 84,6% для багатших домогосподарств, причому в деяких окремих країнах нерівність ще більша. Така диспропорція відображає нерівномірність розподілу цифрової інфраструктури між урбанізованими центрами та периферійними територіями, а також соціально-економічну нерівність, що обмежує доступ низькодохідних груп населення до цифрових технологій [28].

Африка репрезентує унікальну модель цифровізації, що характеризується феноменом «технологічного стрибка» (leap-frogging), коли регіони з обмеженою традиційною інфраструктурою безпосередньо переходять до використання сучасних мобільних і цифрових технологій, обминаючи проміжні стадії технологічного розвитку. Найяскравішим прикладом є поширення мобільних фінансових сервісів (зокрема, M-Pesa в Кенії), які забезпечили доступ до фінансових послуг для мільйонів осіб, що раніше були виключені з формальної банківської системи. Ключовими викликами для африканського континенту залишаються обмежений доступ до електроенергії, недостатнє покриття інтернет-мережами, низький рівень цифрової грамотності населення та дефіцит інвестицій у цифрову інфраструктуру [29].

Систематичний порівняльний аналіз ключових індикаторів цифрового розвитку дозволяє об'єктивізувати масштаби міжрегіональної диференціації та виявити сфери технологічного відставання чи лідерства окремих макрорегіонів.

Аналіз розгортання мереж п'ятого покоління демонструє суттєву регіональну асиметрію як у базовому покритті, так і в імплементації передових технологічних стандартів. Станом на кінець 2024 р. покриття населення мережами 5G в Європі досягло 87%, що, попри позитивну динаміку порівняно з 80% у попередньому році, залишається нижчим за всіх глобальних конкурентів: Південна Корея (99%), США (98%), Японія (97%) та Китай (90%). Ще більш виражена диференціація спостерігається в контексті впровадження технології 5G Standalone (SA) – найбільш прогресивної форми п'ятого покоління, здатної обслуговувати складні потреби промислових споживачів. Покриття населення мережами 5G SA становить 91% у Північній Америці, 45% в Азійсько-Тихоокеанському регіоні та лише 40% в Європі, попри майже подвоєння кількості комерційних мереж 5G SA в Європі з 10 у 2023 р. до 19 у 2024 р. [30].

Щодо програмних інтерфейсів застосунків (API) – критичних компонентів бізнес-моделі «Мережа як сервіс» – Європа домінує на ранній стадії ринку, на європейських операторів припадає майже половина оголошень про платформи мережових API за регіонами, випереджаючи Азійсько-Тихоокеанський регіон та Північну Америку.

Фінансово-економічні індикатори телекомунікаційного сектора, який становить серцевину екосистеми цифрової зв'язності, демонструють тривожні тенденції в європейському контексті. Вперше за щонайменше десять років загальні інвестиції в телекомунікаційний сектор Європи скоротилися на 2%, знизившись з 59,1 млрд євро у 2022 р. до 57,9 млрд євро у 2023 р. Інвестиції на душу населення в європейському телекомунікаційному секторі у 2023 р. становили 117,9 євро, що суттєво поступається показникам Японії (187,6 євро), США (226,4 євро) та Південної Кореї (173,1 євро) [30].

Доходи сектора демонструють стагнацію в реальному вимірі. У 2023 р. доходи європейського телекомунікаційного сектора скоротилися на 4,4% у реальному вимірі на тлі зростання індексу споживчих цін на 6,4%, що свідчить про ефективне поглинання інфляції операторами на користь споживачів.

Аналіз інфраструктурних і технологічних показників виявляє складну картину регіонального цифрового розвитку, де жоден макрорегіон не демонструє абсолютного лідерства в усіх вимірах. Європа відстає в розгортанні мобільних мереж нового покоління, водночас лідируючи в упровадженні мережових API. Азійсько-Тихоокеанський регіон демонструє найвищу динаміку розвитку цифрової інфраструктури, Північна Америка лідирує в упровадженні передових стандартів 5G SA. Ця диференціація відображає не лише різницю в технологічних можливостях, але й відмінності в стратегічних пріоритетах, інвестиційній спроможності та інституційних підходах до цифрової трансформації.

Окрім технологічних параметрів, важливим фактором регіональної диференціації виступає ефективність електронного урядування. Ефективне електронне урядування, що включає співпрацю між зацікавленими сторонами, прозорість, підзвітність, етичне використання технологій та захист конфіденційності даних, є фундаментальним для підтримання довіри в цифровій економіці, забезпечуючи підпорядкування технологічного прогресу ширшим суспільним потребам.

Трансформація електронного урядування характеризується трьома фундаментальними зрушеннями: перехід від ізольованої політики до інтегрова-

них систем; еволюція від реактивного регулювання до проактивного керівництва; трансформація від технічної відповідності до людино-орієнтованих підходів. Добре розроблені інституційні рамки сприяють транскордонним потокам даних і міжнародній співпраці, одночасно забезпечуючи механізми для вирішення нових викликів, пов'язаних з етикою штучного інтелекту та підзвітністю постачальників платформ [31].

Індекс розвитку електронного урядування (*E-Government Development Index, EGD*) за 2024 рік демонструє глобальний цифровий розрив у сфері державного управління. Регіональний аналіз демонструє (рис. 2), що європейські країни володіють найпотужнішими можливостями електронного урядування, Азія демонструє значне зростання в цьому напрямку, тоді як Африка та Океанія стикаються зі значними викликами, оскільки більшість країн цих регіонів належать до категорій низького або середнього рівня EGD. Ця диференціація корелює із загальним рівнем економічного розвитку та інституційною спроможністю держав, підкреслюючи синергетичний характер взаємозв'язків між технологічними можливостями та управлінською ефективністю [31].

Аналіз пріоритетних напрямів цифрового розвитку в різних макрорегіонах світу вказує на

наявність як універсальних трендів, так і регіонально-специфічних акцентів, що відображають унікальні економічні, технологічні та соціокультурні контексти відповідних територій (рис. 3).

Емпіричні дані підтверджують узгодженість позицій зацікавлених сторін щодо того, що розвиток цифрових навичок і безперервне навчання є необхідною основою для формування справедливої та стійкої глобальної цифрової економіки. Представники приватного сектора, державних інституцій та міжнародних організацій одноголосно визнають формування людського капіталу найвищим пріоритетом, підкреслюючи необхідність активної співпраці між урядами та підприємствами для забезпечення населення компетенціями, необхідними для успішної діяльності в умовах цифрової економіки.

Другим універсальним пріоритетом є розгортання спеціалізованого, доступного та локалізованого штучного інтелекту. В контексті еволюції ринку штучного інтелекту від домінування великих мовних моделей загального призначення до поширення менших, локалізованих застосувань, адаптованих до специфічних потреб секторів та спільнот, респонденти з усіх регіонів ідентифікують зростаючий потенціал для проектування, розробки та впровадження рішень на базі штучного інтелекту,

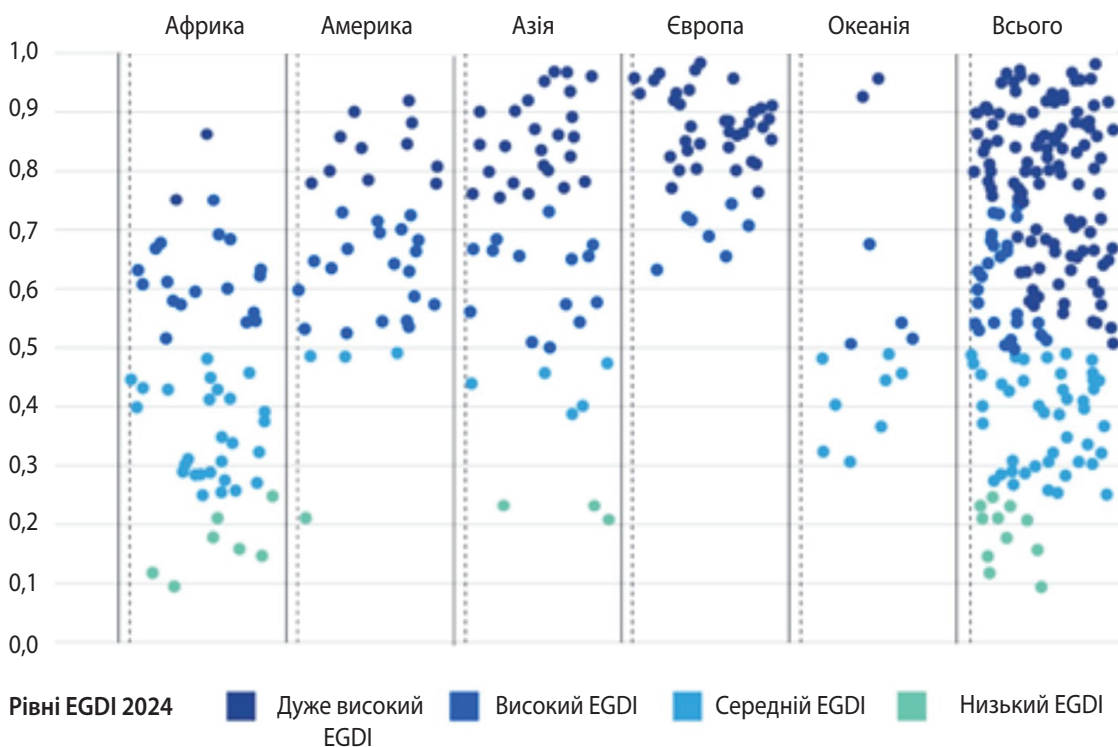

Рис. 2. Регіональний огляд країн за рівнем EGD, 2024 р.

Джерело: складено за [31].

Рис. 3. Ключові тренди цифрового розвитку за регіонами світу

Джерело: складено автором за [31].

що враховують національні пріоритети, культурні цінності та нормативні рамки окремих країн [31].

Попри конвергенцію щодо базових векторів цифровізації, регіональний аналіз демонструє суттєву диференціацію акцентів, зумовлену відмінностями в рівнях економічного розвитку, технологічній готовності та інституційній спроможності.

Північноамериканський регіон пріоритезує збільшення ресурсів для кібербезпеки, що відображає як високий рівень цифровізації економіки та критичної інфраструктури, так і зростаючі виклики кіберзагроз у контексті геополітичної конкуренції. Другим пріоритетом визначається розгортання спеціалізованого, доступного та локалізованого штучного інтелекту, що корелює зі стратегічним фокусом на технологічному лідерстві та комерціалізації інновацій. Третім напрямом є розвиток сталої цифрової економіки, що відображає зростаючу увагу до екологічних аспектів цифрової трансформації та енергоефективності центрів обробки даних [31].

Європейський регіон визначає розвиток сталої цифрової економіки як першочерговий пріоритет, що узгоджується з амбітною кліматичною політикою ЄС та Європейським зеленим курсом. Розгортання спеціалізованого, доступного та локалізованого штучного інтелекту посідає другу позицію, відображаючи стратегічну орієнтацію на технологічний суверенітет та антропоцентричний підхід до розвитку систем штучного інтелекту. Посилення цифровізації фінансових послуг визнача-

ється третім пріоритетом, що корелює з розвитком цифрового євро та трансформацією банківського сектора.

Першим пріоритетом Латиноамериканського регіону є посилення цифровізації фінансових послуг, що відображає критичну важливість фінансової інклюзії для економічного розвитку та подолання соціальної нерівності. Розширення глобальної цифрової взаємозв'язності є другим пріоритетом, вказуючи на необхідність покращення міжнародної інтеграції та доступу до глобальних цифрових ринків. Розвиток сталої цифрової економіки визначається третім напрямом, що відображає усвідомлення екологічних викликів та потенціалу зелених технологій [31].

Близький Схід та Африка фокусуються на просуванні промислової політики для цифрової економіки як найвищого пріоритету, що відображає необхідність структурної трансформації та індустріалізації на базі цифрових технологій. Розвиток сталої цифрової економіки посідає другу позицію, експлікуючи усвідомлення взаємозв'язку між екологічною стійкістю та економічним зростанням. Розширення глобальної цифрової взаємозв'язності визначається третім пріоритетом, що співвідноситься з необхідністю подолання цифрового розриву та інтеграції в глобальні ланцюги вартості.

Індо-Азійський і Тихоокеанський регіон ставить на перше місце розвиток цифрових навичок і безперервного навчання, що відображає демографічні характеристики регіону (велика чисельність молодого населення) та усвідомлення критичної

ролі людського капіталу в цифровій економіці. Розширення глобальної цифрової взаємозв'язаності є другим пріоритетом, демонструючи стратегічне прагнення до технологічного лідерства та інтеграції в глобальні інноваційні екосистеми. Третій напрям – розгортання спеціалізованого, доступного та локалізованого штучного інтелекту – відповідає тенденції масштабних інвестицій провідних азійських економік у розробку та комерціалізацію технологій штучного інтелекту [31].

Отже, проведене дослідження дозволило визначити особливості розвитку процесу цифровізації в основних макрорегіонах світу та узагальнити ключові детермінанти, що визначають регіональні траєкторії цифрової трансформації економіки.

На основі аналізу регіональних моделей цифрової трансформації можна зробити висновки, що у світі існує кілька різних підходів до цифровізації. Європейська модель робить акцент на інституційній узгодженості, соціальній справедливості та екологічній стійкості. Азійська модель вирізняється швидким зростанням, технологічним лідерством і розвитком людського капіталу. Північна Америка зосереджується на ринковій ефективності, корпоративних інноваціях і кібербезпеці. Латинська Америка приділяє увагу фінансовій інклюзії та інтеграції у світову економіку. Африка демонструє потребу в промисловій політиці та технологічному прориві, долаючи обмеження інфраструктури.

Дані підтверджують, що цифрова трансформація поєднує універсальні та регіональні тенденції. До спільних пріоритетів належать розвиток цифрових навичок і впровадження локалізованих рішень на базі штучного інтелекту. Водночас відмінності між регіонами залишаються значними: розвинені країни зосереджуються на кібербезпеці, екологічній стійкості та технологічному суверенітеті, тоді як економіки, що розвиваються, – на фінансовій доступності, розвитку інфраструктури та глобальній інтеграції.

Порівняння інфраструктурних, технологічних і економічних показників виявляє постійну асиметрію цифрового розвитку між регіонами. Європа лідирує у сфері цифрового врядування та оптоволоконної інфраструктури, але відстає в впровадженні передових мережевих технологій. Азійсько-Тихоокеанський регіон демонструє найвищі темпи зростання та технологічне лідерство, хоча має суттєві внутрішні відмінності. Північна Америка утримує провідні позиції завдяки масштабним інвестиціям і корпоративним інноваціям. Латинська Америка та Африка стикаються з проблемами цифрового розриву й обмеженої інституційної спроможності.

Систематизація регіональних пріоритетів показує, що напрями цифрової трансформації залежать від багатьох чинників – рівня економічного розвитку, технологічної готовності, демографічної ситуації, інституційного потенціалу та геополітичного становища. Це свідчить про те, що універсальний підхід до цифровізації є малоефективним, а стратегії мають враховувати специфічні умови та потреби кожного макрорегіону. Ключовими чинниками успішної цифрової трансформації є: розвинена цифрова інфраструктура, високий рівень людського капіталу, ефективні інституції, належні інвестиції в дослідження та розробки, відкритість економіки та якісне електронне урядування. ■

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Mokyr J., Aghion Ph., Howitt P. The Prize in Economic Sciences 2025. URL: <https://www.nobel-prize.org/uploads/2025/10/press-economicsciencesprize2025.pdf>
2. Dijk J. The digital divide. *Journal of the Association for Information Science and Technology*. 2021. Vol. 72. Iss. 1. P. 136–138. DOI: <https://doi.org/10.1002/asi.24355>
3. Haryanti T., Rakhmawati N. A., Subriadi A. P. A Comparative Analysis Review of Digital Transformation Stage in Developing Countries. *Journal of Industrial Engineering and Management*. 2023. Vol. 16. No. 1. P. 150–167. DOI: <https://doi.org/10.3926/jiem.4576>
4. Bocean C. G., Vărzaru A. A. EU countries' digital transformation, economic performance, and sustainability analysis. *Humanities & Social Sciences Communications*. 2023. Vol. 10. Art. 875. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41599-023-02415-1>
5. Pinto H., Nogueira C., Vieira G. Digitalisation landscape in the European Union: Statistical insights for a Digital Transformation. *European Public & Social Innovation Review*. 2023. Vol. 8. Iss. 1. P. 20–38. DOI: <https://doi.org/10.31637/epsir-2023-233>
6. Apostol S., Hernández-Rodríguez E. Digitalisation in European regions: unravelling the impact of relatedness and complexity on digital technology adoption and productivity growth. *Industry and Innovation*. 2024. Vol. 32. Iss. 7. P. 772–801. DOI: <https://doi.org/10.1080/13662716.2024.2423731>
7. Wysokińska Z. A Review of the Impact of the Digital Transformation on the Global and European Economy. *Comparative Economic Research. Central and Eastern Europe*. 2021. Vol. 24. Iss. 3. P. 75–92. DOI: <https://doi.org/10.18778/1508-2008.24.22>
8. Jarzębowski S., Bozhenko V., Didorenko K. et al. The Impact of Digitalisation on the Competitiveness of European Countries. *SocioEconomic Challenges*. 2024. Vol. 8. Iss. 3. P. 238–261. DOI: [https://doi.org/10.61093/sec.8\(3\).238-261.2024](https://doi.org/10.61093/sec.8(3).238-261.2024)

9. Кириченко М. В., Галюк А. А. Цифровізація в умовах глобальних викликів: азійський досвід та перспективи. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 68.
DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-139>
10. Mia A., Hossain I., Sangwan S. Determinants of digitalization: Evidence from Asia and the Pacific countries. *Digital Transformation and Society*. 2024. Vol. 3. Iss. 4. P. 340–358.
DOI: <https://doi.org/10.1108/DTS-10-2023-0097>
11. Joia L. A., Chatterjee S., Abitia G. R., Graeml A. R. Digital transformation in Latin America: Challenges and opportunities. *Information Systems Journal*. 2024. Vol. 34. Iss. 6. P. 2173–2175.
DOI: <https://doi.org/10.1111/isj.12528>
12. Cristia J. P., Vlaicu R. Digitalizing Public Services: Opportunities for Latin America and the Caribbean. 2022.
DOI: <https://doi.org/10.18235/0004543>
13. Nwokocha G. C. Achieving Operational Excellence in North American Supply Chains: Assessing the Impact of Digital Transformation and Sustainable Practices. *International Journal of Membrane Science and Technology*. 2024. Vol. 11. Iss. 1. P. 837–843.
DOI: <https://doi.org/10.15379/ijmst.v11i1.3826>
14. Hossin E., Rahman M., Hossain S. et al. Digital Transformation in the USA Leveraging AI and Business Analytics for IT Project Success in the Post-Pandemic Era. *Journal of Posthumanism*. 2025. Vol. 5. Iss. 4. P. 958–976.
DOI: <https://doi.org/10.63332/joph.v5i4.1180>
15. Conrad D., Veletsianos G. Digital Transformation in Canada: Non-centralized and Diverse. (Open) Educational Resources around the World: An International Comparison. 2022. URL: https://edtechbooks.org/oer_around_the_world/digital_transformatiu
16. Bacca-Acosta J., Gómez-Caicedo M. I., Gaitán-Angulo M. et al. The impact of digital technologies on business competitiveness: A comparison between Latin America and Europe. *Competitiveness Review*. 2023. Vol. 33. Iss. 7. P. 22–46.
DOI: <https://doi.org/10.1108/cr-10-2022-0167>
17. Bhanu Murthy K. V., Kalsie A., Shankar R. Digital economy in a global perspective: is there a digital divide? *Transnational Corporations Review*. 2021. Vol. 13. Iss. 1. P. 1–15.
DOI: <https://doi.org/10.1080/19186444.2020.1871257>
18. Myovella G., Karacuka M., Haucap J. Digitalization and economic growth: A comparative analysis of Sub-Saharan Africa and OECD economies. *Telecommunications Policy*. 2020. Vol. 44. Iss. 2.
DOI: <https://doi.org/10.1016/j.telpol.2019.101856>
19. Choczyńska A., Rani S., Tora J. Comparison of international digitalisation indexes: A quantitative analysis perspective. *International Entrepreneurship Review*. 2024. Vol. 10. No. 2. P. 25–42.
DOI: <https://doi.org/10.15678/IER.2024.1002.02>
20. Digital Transformation Unlocking Growth Opportunities: Analysis and Forecast 2025–2033. URL: <https://www.archivemarketresearch.com/reports/digital-transformation-16041#summary>
21. Khan I. North America's Tech Evolution: How Silicon Valley, AI Leadership, and Digital Transformation Are Shaping the Continent's Future. URL: <https://www.iankhan.com/north-americas-tech-evolution-how-silicon-valley-ai-leadership-and-digital-transformation-are-shaping-the-continent-future/>
22. Sustaining America's technology preeminence. *Deloitte Center for Government Insights*. URL: <https://www.deloitte.com/us/en/insights/industry/government-public-sector-services/america-pole-position-future-technology-predictions.html>
23. Digital Decade 2025: DESI methodological note. *European Commission*. 16.06.2025. URL: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/digital-decade-2025-desi-methodological-note>
24. 2030 Digital Compass: The European way for the Digital Decade. URL: <https://eufordigital.eu/wp-content/uploads/2021/03/2030-Digital-Compass-the-European-way-for-the-Digital-Decade.pdf>
25. IMD World Digital Competitiveness Ranking 2024. *World Competitiveness Center*. URL: <https://imd.widenet.net/s/xvhldkrkw/20241111-wcc-digital-report-2024-wip>
26. Suranto B., Kovač N., Haryono K. et al. State of digitalization in the Southeast Asia region – bibliometric analysis. *Quality & Quantity*. 2025.
DOI: <https://doi.org/10.1007/s11135-025-02296-3>
27. ADB's Work in Digital Technology. URL: <https://www.adb.org/what-we-do/topics/digital-technology/overview>
28. Missed Connections: An incomplete digital revolution in Latin America and the Caribbean. *UNDP*. 04.08.2024. URL: <https://www.undp.org/latin-america/blog/missed-connections-incomplete-digital-revolution-latin-america-and-caribbean-0>
29. Cano Moncada A. How Africa is harnessing technology to leapfrog towards green growth. URL: <https://www.weforum.org/stories/2025/07/africa-leapfrog-moment-harnessing-technology-green-growth-and-regional-integration-for-global-value-chains/>
30. State of Digital Communications 2025. URL: <https://connecteurope.org/insights/reports/state-digital-communications-2025>
31. Digital Economy Trends 2025. *Digital Cooperation Organization*. URL: <https://dco.org/wp-content/uploads/2024/12/Digital-Economy-Trends-2025.pdf>

REFERENCES

- 2030 Digital Compass: The European way for the Digital Decade. <https://eufordigital.eu/wp-content/uploads/2021/03/2030-Digital-Compass-the-European-way-for-the-Digital-Decade.pdf>
- ADB's Work in Digital Technology. <https://www.adb.org/what-we-do/topics/digital-technology/overview>
- Apostol, S., & Hernández-Rodríguez, E. (2024). Digitalisation in European regions: unravelling the impact

of relatedness and complexity on digital technology adoption and productivity growth. *Industry and Innovation*, 32(7), 772–801.
<https://doi.org/10.1080/13662716.2024.2423731>

Bacca-Acosta, J., Gómez-Caicedo, M. I., Gaitán-Angulo, M., et al. (2023). The impact of digital technologies on business competitiveness: A comparison between Latin America and Europe. *Competitiveness Review*, 33(7), 22–46.
<https://doi.org/10.1108/cr-10-2022-0167>

Bhanu Murthy, K. V., Kalsie, A., & Shankar, R. (2021). Digital economy in a global perspective: is there a digital divide? *Transnational Corporations Review*, 13(1), 1–15.
<https://doi.org/10.1080/19186444.2020.1871257>

Bocean, C. G., & Vărzaru, A. A. (2023). EU countries' digital transformation, economic performance, and sustainability analysis. *Humanities & Social Sciences Communications*, 10, Article 875.
<https://doi.org/10.1057/s41599-023-02415-1>

Cano Moncada, A. *How Africa is harnessing technology to leapfrog towards green growth*. <https://www.weforum.org/stories/2025/07/africa-leapfrog-moment-harnessing-technology-green-growth-and-regional-integration-for-global-value-chains/>

Choczyńska, A., Rani, S., & Tora, J. (2024). Comparison of international digitalisation indexes: A quantitative analysis perspective. *International Entrepreneurship Review*, 10(2), 25–42.
<https://doi.org/10.15678/IER.2024.1002.02>

Conrad, D., & Veletsianos, G. (2022). *Digital Transformation in Canada: Non-centralized and Diverse*. (Open) Educational Resources around the World: An International Comparison. https://edtechbooks.org/oer_around_the_world/digital_transformatiu

Cristia, J. P., & Vlaicu, R. (2022). *Digitalizing Public Services: Opportunities for Latin America and the Caribbean*.
<https://doi.org/10.18235/0004543>

Digital Decade 2025: DESI methodological note. European Commission. <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/digital-decade-2025-desi-methodological-note>

Digital Economy Trends 2025. Digital Cooperation Organization. <https://dco.org/wp-content/uploads/2024/12/Digital-Economy-Trends-2025.pdf>

Digital Transformation Unlocking Growth Opportunities: Analysis and Forecast 2025–2033. <https://www.archivemarketresearch.com/reports/digital-transformation-16041#summary>

Dijk, J. (2021). The digital divide. *Journal of the Association for Information Science and Technology*, 72(1), 136–138.
<https://doi.org/10.1002/asi.24355>

Haryanti, T., Rakhmawati, N. A., & Subriadi, A. P. (2023). A Comparative Analysis Review of Digital Transformation Stage in Developing Countries. *Journal of Industrial Engineering and Management*, 16(1), 150–167.
<https://doi.org/10.3926/jiem.4576>

Hossin, E., Rahman, M., Hossain, S., et al. (2025). Digital Transformation in the USA Leveraging AI and Business Analytics for IT Project Success in the Post-Pandemic Era. *Journal of Posthumanism*, 5(4), 958–976.
<https://doi.org/10.63332/joph.v5i4.1180>

IMD World Digital Competitiveness Ranking 2024. World Competitiveness Center. <https://imd.widen.net/s/xvhldkrkw/20241111-wcc-digital-report-2024-wip>

Jarzębowski, S., Bozhenko, V., Didorenko, K., et al. (2024). The Impact of Digitalisation on the Competitiveness of European Countries. *SocioEconomic Challenges*, 8(3), 238–261.
[https://doi.org/10.61093/sec.8\(3\).238-261.2024](https://doi.org/10.61093/sec.8(3).238-261.2024)

Joia, L. A., Chatterjee, S., Abitia, G. R., & Graeml, A. R. (2024). Digital transformation in Latin America: Challenges and opportunities. *Information Systems Journal*, 34(6), 2173–2175.
<https://doi.org/10.1111/isj.12528>

Khan, I. *North America's Tech Evolution: How Silicon Valley, AI Leadership, and Digital Transformation Are Shaping the Continent's Future*. <https://www.iankhan.com/north-americas-tech-evolution-how-silicon-valley-ai-leadership-and-digital-transformation-are-shaping-the-continent-future/>

Kyrychenko, M. V., & Haliuk, A. A. (2024). *Tsyfrovizatsiia v umovakh hlobalnykh vyklykiv: aziiskyi dosvid ta perspektyvy* [Digitalization in the context of global challenges: Asian experience and prospects]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 68.
<https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-139>

Mia, A., Hossain, I., & Sangwan, S. (2024). Determinants of digitalization: Evidence from Asia and the Pacific countries. *Digital Transformation and Society*, 3(4), 340–358.
<https://doi.org/10.1108/DTS-10-2023-0097>

Missed Connections: An incomplete digital revolution in Latin America and the Caribbean. UNDP. <https://www.undp.org/latin-america/blog/missed-connections-incomplete-digital-revolution-latin-america-and-caribbean-0>

Mokyr, J., Aghion, Ph., & Howitt, P. (2025). *The Prize in Economic Sciences 2025*. <https://www.nobelprize.org/uploads/2025/10/press-economicsscienceprize2025.pdf>

Myovella, G., Karacuka, M., & Haucap, J. (2020). Digitalization and economic growth: A comparative analysis of Sub-Saharan Africa and OECD economies. *Telecommunications Policy*, 44(2).
<https://doi.org/10.1016/j.telpol.2019.101856>

Nwokocha, G. C. (2024). Achieving Operational Excellence in North American Supply Chains: Assessing the Impact of Digital Transformation and Sustainable Practices. *International Journal of Membrane Science and Technology*, 11(1), 837–843.
<https://doi.org/10.15379/ijmst.v11i1.3826>

Pinto, H., Nogueira, C., & Vieira, G. (2023). Digitalisation landscape in the European Union: Statistical in-

sights for a Digital Transformation. *European Public & Social Innovation Review*, 8(1), 20–38.
<https://doi.org/10.31637/epsir-2023-233>
 State of Digital Communications 2025. <https://connecteurope.org/insights/reports/state-digital-communications-2025>
 Suranto, B., Kovač, N., Haryono, K., et al. (2025). State of digitalization in the Southeast Asia region – bibliometric analysis. *Quality & Quantity*.
<https://doi.org/10.1007/s11135-025-02296-3>
 Sustaining America's technology preeminence. Deloitte Center for Government Insights. <https://www.de->

loitte.com/us/en/insights/industry/government-public-sector-services/america-pole-position-future-technology-predictions.html
 Wysokińska, Z. (2021). A Review of the Impact of the Digital Transformation on the Global and European Economy. *Comparative Economic Research. Central and Eastern Europe*, 24(3), 75–92.
<https://doi.org/10.18778/1508-2008.24.22>

Науковий керівник – Довгаль О. А.,
 доктор економічних наук, професор,
 професор кафедри міжнародних економічних відносин
 Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

УДК 339.92:339.5(477:438)(045)
 JEL: F02; F15; F23; F62
 DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-10-84-93>

АНАЛІЗ І ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА

©2025 ДАНЬКО Н. І., ІЗМАЙЛОВ О. І.

УДК 339.92:339.5(477:438)(045)
 JEL: F02; F15; F23; F62

Данько Н. І., Ізмайлов О. І. Аналіз і формування механізму торговельно-економічної взаємодії України та Республіки Польща

Механізм та інститути торговельно-економічної співпраці наразі відіграють значну роль у формуванні взаємовідносин країн. Для України, що зіштовхнулася з активним збройним конфліктом, співпраця з надійними партнерами є запорукою успіху розвитку національної економіки. Польща стала найбільшим торговельним партнером України за останні роки, що вказує на актуальність розвитку таких відносин. Предметом дослідження є механізм інституційного розвитку торговельної взаємодії між Україною та Польщею в умовах євроінтеграційних процесів. Метою роботи є обґрунтування ролі інституційної співпраці як ключового фактора розвитку економічних відносин між Україною та Польщею в контексті інтеграції України до Європейського Союзу та розробка механізму покращення економічної взаємодії. Завданням дослідження є аналіз поточного стану нормативно-правової бази, укладеної між Україною та Польщею задля подальшої розробки пропозицій, щодо її вдосконалення та гармонізації до загальноєвропейських норм, а також визначення потенційних можливостей розвитку української економіки на європейському ринку. Методи дослідження базуються на системному та аналітичному підході, методах логічного узагальнення, а також на структурно-функціональному аналізі нормативно-правової бази між Україною та Польщею. Визначено проблемні аспекти міждержавної взаємодії в різних галузях, що мають прямий вплив на двосторонні торговельно-економічні відносини між Україною та Польщею. Окремим результатом є формування комплексного механізму, що стосується багатьох галузей співпраці, задля покращення двостороннього товарообігу між Україною та Польщею. Даний механізм дає можливість не лише усунути недоліки двосторонньої договірної бази, але й створити інструменти практичного зміцнення співробітництва в умовах євроінтеграції. Його застосування може забезпечити прискорення руху товарів через кордон, покращити доступ українських виробників до ринку ЄС, активізувати інвестиційні проекти та сприяти інтеграції економічної інфраструктури двох країн. Інституційні механізми взаємодії дозволять укріпити фундамент для формування стійкої та конкурентоспроможної системи економічної співпраці між Україною та Польщею. Подальший розвиток партнерства пов'язується з цифровізацією процедур, гармонізацією законодавства з нормами ЄС і впровадженням інноваційних платформ, що визначають стратегічний напрям зміцнення позицій української економіки на європейському ринку.

Ключові слова: торговельно-економічне співробітництво, Україна, Польща, двосторонні угоди, європейська інтеграція, договірно-правова база, інституційні механізми, прикордонна взаємодія.

Табл.: 1. **Бібл.:** 24.

Данько Наталія Іванівна – кандидат економічних наук, доцент, завідувачка кафедри готельно-ресторанного бізнесу та харчових технологій, Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (майдан Свободи, 4, Харків, 61022, Україна)

E-mail: n.danko@karazin.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2977-6641>

Scopus Author ID: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorid=57212651876>

Ізмайлов Олександр Ільдарович – аспірант кафедри міжнародних економічних відносин та логістики, Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (майдан Свободи, 4, Харків, 61022, Україна)

E-mail: oleksandr.izmailov@student.karazin.ua

UDC 339.92:339.5(477:438)(045)
 JEL: F02; F15; F23; F62

Danko N. I., Izmailov O. I. The Analysis and Formation of the Mechanism of Trade and Economic Interaction between Ukraine and the Republic of Poland

The mechanism and institutions of trade and economic cooperation currently play a significant role in shaping relations between countries. For Ukraine, which is facing an active armed conflict, cooperation with reliable partners is a key to the successful development of the national economy. Poland has become Ukraine's largest trading partner in recent years, highlighting the relevance of developing such relations. The subject of the study is the mechanism of institutional de-